

passé. Da Sagen angaar Lotteri, maa den finde sig i Lotteriets Skjæbne, og det skal jeg heller ikke have Videre imod. Men hvilket Resultat man end kommer til idag, betragter jeg ikke denne Sag som opgiuet. Jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at den ærede Taler, der har udtalt sig imod Forslaget, havde et lumst Die til de mange Lotterier, der opstaa i den senere Tid. Deraf følger, at han har et ondt Die til det, her ligger for. (Berg: Det ærede Medlem er jo enig med os!). Nei, der er just den Omstændighed tilføiede, at, da denne Sag blev forhandlet i Finantsudvalget, sagde jeg, at denne dydige Indignation over Lotterier kunde vi spare os. Naar vi alligevel beholdt nogle Lotterier, og naar der er en Lov, som giver Ministeren Tilladelse til at oprette Lotterier efter fornøden Overveielse af alle Omstændigheder, siger jeg, at det ene er ligesaa moralsk som det andet. Men er der noget Selvfab, der burde have Bevilling til at drive Lotteri, saalange Lotterier overhovedet eksistere, er det netop det Selvfab, her er Tale om. Alle de andre have denne Bevilling med meget større Uret end det, der her er Tale om. Det er min Overbevisning, hvad der ogsaa saa ofte er udtalt fra min Side, at Staten direkte har gjort meget Mindre for Invaliderne, end den burde have gjort, hvilket jeg tidt har bebreidet Rigsdagen. (Ufbrydelse). Det gaar bedre, naar de Herre ville lade mig tale alene.

Formanden (Rabbe): Den ærede Taler har fuldstændig Ret!

Winther: Jeg siger altsaa, at jeg altid har været en Fjende af, at man, efter at vi have ført Krige, forud for hvilke der gif kongelig Tilfagn om, at de, der mistede deres Førlighed, skulde faa at sige være Landets Indlinge, og at der skulde gøres det Børste for dem, saa senere i Tidens Løb er kommen til en smaalig Vurdering af, om man virkelig kunde bevise, at en Sygdom, som en Mand ikke havde, før han kom i Krig, var forarsaget ved Krigens Strabadser eller ikke. Det er min Overbevisning, at der er gjort for lidt for disse Mænd, og derfor siger jeg: Nu foreligger her et Tilfælde, hvor der kan gøres Noget, uden at Staten giver 4 Skilling ud af sin Lomme eller af sin Kasse. (Berg: Det var da mærkvaerdigt!). Den giver ikke Noget ud; thi der er Ingen, der veed, om der kommer Noget til den Paagældende; det er den svage Side ved Sagen. Der er Ingen, der veed, om de faae Noget, selv om vi give en Lov, der giver denne Fritagelse. Derimod opstaa der en pludselig, en mageløs Verebvilighed til at give ud af Statskassen positive Summer, bestemte Summer, i næste Samling, naar denne næste Samling kommer, veed jeg ikke; det gaar maasse hermed ligesom naar man siger: Til sidste Snapathing. Jeg foretrækker i ethvert Fald at give et lille Bidrag frem

for de store Løfter om, hvad man kan faae ifinde at gjøre i Fremtiden, med Hensyn til hvilken ikke engang Nogen af os veed, om vi til den Tid ere Medlemmer af dette Thing. Derfor, mine Herre, lad os hufte paa, at dette Lotteri er bedre begrundet end noget af de tidligere, fordi det gaar ud paa at støtte en Mængde Mænd, som have tjent Fædrelandet og sat deres Liv i Fare, og af hvilke mange have lidt svære Tab af Lemmer og Helbred for Fædrelandets Skyld. Lad os derfor ikke smaalig tinge om, hvorvidt det virkelige kan gaa an at give dem denne Fritagelse eller ikke. Nu at lade sin dydige Indignation over Lotterierne i det Hele taget gaa ud over denne Sag, finder jeg, er meget urigtigt. Jeg kan være enig med ærede Medlemmer i, at det var bedst, at vi ingen Lotterier havde, naar vi faa ogsaa kunde forhindre, at der gif Penge ud af Landet til fremmede Lotterier; men det lader sig desværre nok ikke forhindre. Jeg er ogsaa mod Lotterierne, mod hele dette Lykkespil og Sagen efter Lykken uden noget Arbejde. Jeg spiller ikke i Lotteriet; jeg har foretrukket at arbejde, saa godt jeg kunde, og hjælpe mig gennem Verden paa den Maade og ikke drømme om en mulig Skat i Lotteriet. Jeg siger altsaa: Lad os ikke være vrede over, at Ministeren har benyttet en Lov, som giver ham fuld Ret dertil, tilmed naar han har anvendt den paa en saa god Maade som her, nemlig til det Velgjørenhedsøjemed, der ligger Staten nærmest af alle, Smaldeforsørgelsen. Lad ikke Uvillien mod Lotterierne i Umindelighed komme til at herke her, thi vi faae jo Ende paa alle disse Lotterier om 6 Mar. Nu er der imidlertid en Indvending, der kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som der virkelig er Noget i. Han sager: Hvorfor skal et Lotteri have en Begunstigelse og andre Lotterier, der ogsaa virke i velgjørende Diemed, ikke have den? Dertil siger jeg, at det er i selve Stempelovens Aand, naar vi give dem Allesammen Fritagelse, thi der er Grundsætningen den, at Ministeren har Myndighed til at kunne give Fritagelse for Brugen af Stempelpapir til saadanne Institutioner, der ere bestemte til at virke for Fattigfolk. Jeg siger: Vi afvige ikke fra denne Lovs virkelige Aante, idet der i den er et bestemt Fingerpeg om, at med Hensyn til alle godbædige Diemed kan der gøres Usvigelser fra Stempelbesætningen. Lad derfor dem, der gjøre Noget til Bedste for umyndige Børn og — jeg hufte ikke alle de Diemed, det er, men saadanne, med Hensyn til hvilke Staten dog kunde have nogen Interesse, og hvortil Staten giver Bidrag — lad dem faae dette indirekte Bidrag, Staten slipper da billigere fra det, end naar den giver direkte Bidrag, notabene, hvis man kommer til at give noget Bidrag. Det er en anden Sag, naar man vil snakke sig fra det ved gode Løfter, som man maasse ikke har Magt til at indfri, selv om man har Villien dertil, da